

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **D. D.**
státní příslušnost Kamerunská republika
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 11. 2023 č. j. OAM-1553/BA-BA07-VL14-
PS-2023 a ze dne 19. 2. 2024 č. j. OAM-1553/BA-BA07-VL14-PS2-2023, ve věci zajištění

takto:

I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2023 č. j. OAM-1553/BA-BA07-VL14-
PS- 2023 **se odmítá.**

II. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2024 č. j. OAM-1553/BA-BA07-VL14-
PS2- 2023 **se zamítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutím ze dne 13. 11. 2023 č. j. OAM-1553/BA-BA07-VL14-PS-2023, které nabylo právní moci 15. 11. 2023 byl žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a podle § 46a odst. 5 téhož zákona byla doba trvání zajištění stanovena do 9. 5. 2024. Rozhodnutím ze dne 19. 2. 2024 č. j. OAM-1553/BA-BA07-VL14-PS2-2023 bylo ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) rozhodnuto, že žalobce je nadále zajištěn v Zařízení pro zajištění cizinců, s tím, že ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu doba trvání zajištění je stanovena do 9. 5. 2024.
2. Žalobce namítal, že žalovaný nesprávně zvážil aplikovatelnost některého ze zvláštních opatření dle § 47 zákona o azylu. Uvedl, že nemá zájem sebemenším způsobem mařit průběh řízení o mezinárodní ochraně a jeho cílem je postupovat v souladu s právním řádem České republiky a má snahu svůj pobyt v ČR legalizovat. Cílem je získat mezinárodní ochranu. Nelegální činnost jistě není jeho cílem. Lze souhlasit s žalovaným, že nemá na území České republiky žádné sociální a rodinné vazby, což ale není důvodem pro trvání zajištění v zařízení pro zajištění cizinců. Argumentace žalovaného, že nemá žádné osobní vazby na území ČR, které by zaručovaly jeho setrvání a kde by pobýval na náklady ČR, tedy rovněž bez jakékoliv finanční odpovědnosti za jeho pobyt, a nic tedy nezaručuje, že by skutečně ve středisku zůstal a poskytoval nadále součinnost v rámci správního řízení, je čistá fabulace a spekulace žalovaného. Žalovaný pouze spekuluje o možném teoretickém vývoji a jeho chování bez jakýchkoli důkazů, což nelze připustit. Poukázal na to, že není konfliktní typ a navíc je potřeba se zaměřit na důvody jeho odchodu ze země původu. Důvodem podané žádosti o mezinárodní ochranu je jeho obava o život zejména z náboženských důvodů a kvůli ozbrojeným střetům v jeho zemi. Zmínil, že má otce ve Francii. Ve Francii se však situace rovněž velmi vyhrotila, neboť tam také probíhají násilné střety, navíc vzhledem k množství migrantů by se i v této zemi cítil stejně ohrožen jako v Kamerunu. Jeho cílem rozhodně není nikam „prchnout“, ale zůstat na území České republiky minimálně do skončení azylového řízení. Poznamenal, že jen hledal zemi, kde se bude cítit bezpečně a bude se moci v budoucnu sám uživit a účastnit se také společenského života. Zdůraznil, že při zajištění každého jednotlivého cizince musí existovat individuální, objektivní a oprávněný důvod pro zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Žalovaný se však žádnými individuálními, objektivními a oprávněnými důvody nezabýval. Pouze zcela paušálně a formalisticky konstatoval, že nic nenasvědčuje tomu, že by skutečně poskytoval nadále součinnost v rámci správního řízení.
3. Na tomto místě soud konstatuje, že žalobce, jak plyne z návrhu rozsudečného výroku žalobou napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2024 č. j. OAM-1553/BA-BA07-VL14-PS2-2023, kterým jak výše uvedeno bylo ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu rozhodnuto, že žalobce je nadále zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců a že ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 9. 5. 2024. Současně žalobce navrhl v žalobě zrušení i rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2023 č. j. OAM-1553/BA-BA07-VL14-PS-2023, přičemž žalobu proti uvedenému rozhodnutí soud odmítl pro opožděnost v souladu s ust. § 46a odst. 7 zákona o azylu a § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů. Dle § 46a odst. 7 zákona o azylu proti rozhodnutí ministerstva o zajištění, prodloužení doby trvání zajištění a o nepropuštění lze podat žalobu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí, a to

prostřednictvím ministerstva nebo u místně příslušného krajského soudu, kterým je krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany v den podání hlášen k pobytu. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2023 č. j. OAM-1553/BA-BA07-VL14-PS-2023 nabylo právní moci již dne 15. 11. 2023 a žaloba žalobce proti uvedenému rozhodnutí podaná u zdejšího soudu 4. 3. 2024 je zcela zjevně opožděná, neboť nebyla podána v lhůtě 15 dnů ode dne doručení uvedeného rozhodnutí žalobci.

4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyslovil názor, že se v žalobě namítaných porušení zákona při rozhodování věci nedopustil. V rozhodnutí popsal skutkový stav a též zdůvodnil, z jakých konkrétních a individualizovaných důvodů žalobce není propuštěn ze zařízení pro zajištění cizinců. Ve vztahu k rozhodnutí č. j. OAM-1553/BA-BA07-VL14-PS-2023 ze dne 13. 11. 2023, které nabylo právní moci 15. 11. 2023 uvedl, že žaloba byla podána po lhůtě dle § 46a odst. 7 zákona o azylu.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2024 č. j. OAM-1553/BA-BA07-VL14-PS2-2023, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s § 46 odst. 8 zákona o azylu, neboť žádný z účastníků nenavrhл nařízení jednání, a ani soud nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje č. j. KRPU-190421-38/ČJ-2023-040022 ze dne 9. 11. 2023 byl žalobce zajištěn podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, za účelem správního vyhoštění. Rozhodnutí nabylo právní moci 9. 11. 2023. Správní řízení o vyhoštění žalobce podle § 118, § 119 zákona o pobytu cizinců, bylo se žalobcem zahájeno 9. 11. 2023 pod č. j. KRPU-190421/ČJ-2023-040022, neboť žalobce pobýval na území ČR nejméně dne 21. 10. 2023 bez platného cestovního dokladu a platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn. Správní orgán vycházel ze zjištění, že dne 22. 10. 2023 vyrozuměla německá policie orgány Policie ČR o zamítnutí vstupu žalobce na území Spolkové republiky Německo, přičemž žalobce vrátila zpět do ČR. Policejní hlídka Policie ČR vyzvala žalobce k předložení cestovních dokladů, které by jej opravňovaly ke vstupu a pobytu na území ČR. Žalobce sdělil, že u sebe nemá žádný takový doklad, ani jiné oprávnění k pobytu. V protokolu o výsledku před orgány policie v rámci řízení o vyhoštění dne 9. 11. 2023 žalobce kromě jiného uvedl, že z Kamerunu vycestoval v dubnu 2023 letecky do Turecka. Následně letecky cestoval přes Dubaj do Kyjeva, kde se zdržel asi 3 měsíce. Na Ukrajině ztratil svůj cestovní doklad. Poté zaplatil převaděči, aby se dostal do Polska. Tam pobýval do dne 20. 10. 2023 a v noci odjel z Polska přes ČR do Německa, ale na hranicích byl kontrolován německou policií, která mu odepřela vstup na území SRN a vrátila ho zpět do České republiky. Žalobce uvedl, že cílem jeho cesty byla Francie, kde chtěl požádat o azyl. Bydlí tam jeho otec. Dále sdělil, že z Kamerunu vycestoval, protože tam nechce žít a chtěl do Evropy. Je svobodný a bezdětný. Jeho rodina žije v Kamerunu v rodinném domě, otec žije někde ve Francii. V případě návratu do Kamerunu mu nehrozí mučení, trest smrti, nelidské či ponižující zacházení nebo trest anebo jiné vážné nebezpečí a nemá žádný důvod, který by mu bránil v návratu do jeho domovského státu. Dle něj v Kamerunu žije v bezpečné části. V České republice nemá žádné vazby. Žalobce dále uvedl, že má Kamerun rád, je to jeho rodná země.

7. Ze správního spisu se dále podává, že 12. 11. 2023 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany. 13. 11. 2023 žalovaný vydal rozhodnutí č. j. OAM-1553/BA-BA07-VL14-PS-2023, které nabylo právní moci 15. 11. 2023 a rozhodl o zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců ve smyslu § 46a odst. 1 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a dále rozhodl, že ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 9. 5. 2024. Žalovaný v uvedeném rozhodnutí vycházel ze zjištění, že žalobce byl v České republice zajištěn poté, co mu byl odepřen vstup do Německa a byl vrácen na území České republiky a správní orgány zjistily, že na území ČR pobývá bez platného cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn. Deklarovanou cílovou zemí žalobce je Francie, kde žije jeho otec. V České republice nemá žádné vazby, jeho rodina žije v Kamerunu, otec ve Francii. V Kamerunu mu nic nehrozí, nemá žádný důvod, který by mu bránil v návratu do jeho domovského státu. Dále správní orgán vycházel ze zjištění, že žalobce o udělení mezinárodní ochrany požádal až po zadržení Policií ČR, zajištění za účelem realizace vyhoštění a umístění do zařízení pro zajištění cizinců. Dle správního orgánu z výpovědi žalobce v rámci správního řízení dle zákona o pobytu cizinců přitom nevyplynulo naprosto nic, co by mu v případě, že by měl o podání žádosti skutečný zájem, bránilo v dřívějším podání žádosti o mezinárodní ochranu v ČR před jeho zadržením a umístěním do zařízení pro zajištění cizinců, resp. z jeho jednání je zcela zřejmé, že svou žádost o mezinárodní ochranu podal toliko ve snaze oddálit, zmařit nebo znemožnit realizaci vyhoštění, neboť hrozba nuceného návratu do vlasti se po jeho zajištění stala reálnou, a že pokud by k jeho zajištění Policií ČR nedošlo, tento krok by v ČR nikdy neučinil. Poukázal na to, že sám žalobce opakovaně konstatoval, že jeho cílovou zemí je Francie, kde cestuje za svým tam žijícím otcem. Správní orgán vyslovil přesvědčení, že osoba, která palčivě pociťuje potřebu mezinárodní ochrany, k možnosti požádat o ochranu přistoupí bezprostředně poté, co se ocitne v první bezpečné zemi. Žalobce však žádost o mezinárodní ochranu podal až v souvislosti s jeho zajištěním Policií ČR poté, co mu byl odepřen vstup do Německa a byl navrácen do ČR, přes jejíž území již předtím tranzitoval z Polska, s cílem dostat se do Francie. Dle správního orgánu z těchto skutečností jednoznačně plyne závěr, že podání žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany bylo motivováno pouhou snahou jakkoli zmařit hrozící nucený návrat do vlasti. Existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkácího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet a současně nelze účinně uplatnit zvláštní opatření dle § 47 zákona o azylu. Správní orgán učinil závěr, že v případě zrušení zajištění žalobce po dobu řízení ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, by žalobce nevyčkal výsledku řízení ve věci jeho žádosti o mezinárodní ochranu, ale naopak by se snažil navázat na svou nelegální cestu do Francie, která je jeho cílem. Z jeho postupu je dle správního orgánu zřejmé, že by jeho propuštěním ze zajištění byl ohrožen průběh správního řízení ve věci mezinárodní ochrany a ve věci správního vyhoštění, a že s ohledem na absenci jakýchkoli vazeb v ČR, na jeho nelegální přicestování a jeho zjevný úmysl dostat se do Francie, nelze v jeho případě rozumně předpokládat, že by své jednání změnil a respektoval by zvláštní opatření dle zákona o azylu, které by mu správní orgán uložil. Proto správní orgán shledal naplnění podmínek stanovených § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Správní orgán dále v souladu s § 46a odst. 5 zákona o azylu se zabýval maximální délkou doby, na kterou bude žalobce po dobu řízení ve věci mezinárodní ochrany zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. K tomu uvedl, že třebaže považuje podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobcem za účelové,

nebude s ohledem na znění zákona o azylu možné na jeho žádost aplikovat ust. § 16 zákona o azylu, týkající se žádosti zjevně nedůvodných, konkrétně § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. K tomu dále poznamenal, že dle ustálené judikatury krajských soudů i NSS by mohla být žádost zamítnuta podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu výhradně tehdy, pokud žadatel jako jediný důvod své žádosti uvedl právě snahu vyhnout se realizaci vyhoštění, vydání nebo předání či je zdržet. Vzhledem k tomu, že žalobce může v průběhu správního řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvést i jiné důvody, nelze dle správního orgánu v tuto chvíli vyloučit, že jeho žádost bude nezbytné posuzovat standardně, tj. z hlediska případného naplnění podmínek § 12, § 13, § 14, § 14a a 14b zákona o azylu. Kamerun zároveň není ze strany ČR považován za tzv. bezpečnou zemi původu, není uveden ve vyhlášce Ministerstva vnitra č. 328/2015 ze dne 3. 12. 2015, kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců a není možné tak v případě kamerunských občanů vést tento typ zkráceného řízení, proto správní orgán pro dobu trvání zajištění žalobce stanovil maximální zákonem stanovenou lhůtu 180 dnů, tedy v délce základní lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany podle § 27 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, který tuto stanoví na 6 měsíců. V souladu s § 46a odst. 1 písm. e) a § 46a odst. 4 zákona o azylu správní orgán konstatoval, že vzhledem k výše uvedenému, je žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců, nejdéle však do 9. 5. 2024.

8. Dne 9. 2. 2024 žalobce podal žádost o propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců a návrh na vydání zvláštního opatření ve věci jeho aktuálního umístění v zařízení pro zajištění cizinců.
9. V žádosti uvedl, že nesouhlasí s důvody správního orgánu, pro které byl umístěn do zařízení pro zajištění cizinců, tedy že v jeho případě existuje nebezpečí, že se bude vyhýbat své povinnosti vycestovat z České republiky a států EU, mařit výkon rozhodnutí o vyhoštění, a že jeho žádost je účelově podána s cílem vyhnout se realizaci správního vyhoštění. Uvedl, že samotná skutečnost, že na území ČR pobýval bez příslušného pobytového oprávnění a dokladu totožnosti, automaticky neznamená, že by měl mařit výkon rozhodnutí o vyhoštění či snad dokonce průběh azylového řízení. Poznamenal, že sice uvedl, že se chce dostat do Francie za svým otcem, nicméně to nic nevypovídá o jeho chování na území ČR a o tom, zda má v úmyslu jakkoli ztěžovat průběh řízení, pouze se vyjádřil zcela upřímně o svém plánu. Správnímu orgánu vytkl, že každý případ hodnotí paušálně, ačkoli by jej měl zkoumat individuálně. Vyzdvihl to, že po celou dobu pobytu v zařízení pro zajištění cizinců poskytoval všem správním orgánům náležitou součinnost a jeho chování nijak nenaspovídá tomu, že by měl v úmyslu nedodržovat právní předpisy nebo narušovat průběh správního řízení. Poukázal na to, že v důsledku zajištění se zásadním způsobem zhoršily jeho psychické problémy a metabolické problémy, trpí depresemi a silnou úzkostí, nemůže spát, jíst, přičemž jeho psychické potíže somatizují v řadu zdravotních potíží. Vyslovil přesvědčení, že kdyby mohl být přinejmenším umístěn do pobytového střediska, kde by se mohl volně pohybovat a trávit více času venku, jeho psychickému stavu by to významně prospělo. Splňuje znaky zranitelné osoby ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu. Závěrem prohlásil, že se i nadále bude chovat v souladu jak s právním řádem ČR, tak s provozními řády jednotlivých zařízení, do kterých jsou cizinci umísťováni a nebude žádným způsobem narušovat či mařit průběh řízení ve věci mezinárodní ochrany či jiného řízení a nehodlá páchat na území trestnou či jinou protiprávní činnost a nehodlá jakýmkoliv jiným způsobem narušovat veřejný pořádek.
10. O uvedené žádosti žalobce rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

11. Podle ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, Ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.
12. Podle ust. § 46a odst. 10 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, ministerstvo po dobu platnosti rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění zkoumá, zda důvody zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany trvají. Ministerstvo při předání rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany poučí o jeho právu požádat o propuštění. Žádost o propuštění je žadatel o udělení mezinárodní ochrany oprávněn podat nejdříve po uplynutí 15 dnů ode dne nabytí právní moci posledního rozhodnutí ministerstva nebo soudu k zajištění, podle toho, které rozhodnutí nabylo právní moci později; to platí i pro podání opakované žádosti o propuštění.
13. Podle ust. § 47 odst. 1 zákona o azylu zvláštním opatřením se rozumí rozhodnutí ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany a) zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem nebo b) osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené.
14. Z výše citovaného ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu vyplývá, že pro zajištění podle uvedeného ustanovení je nutné kumulativní splnění následujících podmínek: 1) nemožnost účinného uplatnění zvláštních opatření, 2) podání žádosti o mezinárodní ochranu v zařízení pro zajištění cizinců a 3) účelovost žádosti. Všechny tyto podmínky byly v posuzované věci splněny. Ze soudní judikatury plyne, že pojem „účinné uplatnění“ zvláštních opatření je nutno chápat jako stav, kdy je zvláštní opatření schopno plnit svůj účel. Tento účel vymezil zákonodárce v ust. § 47 odst. 2 zákona o azylu, v němž je uvedeno, že ministerstvo může rozhodnout o uložení zvláštního opatření žadateli o udělení mezinárodní ochrany, jestliže nastanou důvody podle § 46a odst. 1 nebo § 73 odst. 3, ale je důvodné se domnívat, že uložení zvláštního opatření je dostatečné k zabezpečení účasti žadatele o udělení mezinárodní ochrany v řízení ve věci mezinárodní ochrany. Z tohoto ustanovení je zřejmé, že účelem zvláštních opatření je zajistit zdárný průběh řízení tím, že se zabezpečí účast žadatele. Soud zastává názor, že žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí v dostatečné míře vypořádal s posouzením otázky trvání důvodů pro zajištění žalobce a s nemožností aplikace zvláštních opatření uvedených v § 47 zákona o azylu. Žalovaný konstatoval, že v tomto směru se v situaci žalobce nezměnilo naprosto nic, co by vedlo správní orgán ke změně jeho závěru vyjádřeného v rozhodnutí o zajištění žalobce č. j. OAM-1553/BA-BA07-VL14-PS-2023 ze dne 13. 11. 20223. Žalobce nemá v České republice žádné rodinné či sociální vazby, majetek či jakékoliv místo, kde by mohl legálně pobývat a docházet se hlásit ke správnímu orgánu. Jestliže žalobce prezentoval prvotně svůj úmysl dostat se do Francie, územím ČR jen projížděl, v České republice byl zajištěn poté, co byl po odepření vstupu do Německa vrácen na území ČR a bylo zjištěno, že zde pobývá bez platného cestovního dokladu a bez jakéhokoli oprávnění k pobytu a bylo s ním zahájeno řízení o správním vyhoštění, a teprve poté, co byl zajištěn za účelem realizace vyhoštění, požádal o mezinárodní ochranu v České republice, je z uvedených okolností nadále zřejmé, že není zde žádná záruka, že by žalobce,

byl-li by přemístěn do otevřeného pobytového střediska, v tomto středisku setrval a poskytoval nadále součinnost v rámci správního řízení. Soud zastává názor, že stále existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění nebo je pozdržet a stále existuje nebezpečí, že se bude vyhýbat kontaktu s orgány veřejné moci a nebude respektovat své právní povinnosti, ačkoliv formálně deklaruje něco jiného. Soud souhlasí rovněž se závěry žalovaného, že nebyly zjištěny ani žádné okolnosti, které by svědčily o tom, že žalobce je zranitelnou osobou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu. Pokud jde o žalobcem tvrzené psychické problémy, k tomu soud uvádí, že ani v průběhu správního řízení a ani ke dni rozhodnutí soudu, žalobce nedoložil žádné lékařské nálezy, z nichž by vyplývaly zdravotní problémy, o nichž tvrdí, že souvisejí se zajištěním.

15. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je zcela v souladu se zákonem, je přezkoumatelné. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
16. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 14.03.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně